

תדפיס תצהיר

אני הח"מ, ז' ח' ת.ז.ז., לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. אני נציג של הכלואים בכלא עופר מול ההנהלה.

2. תגובת המשיב לבקשה לפי פקודת בזיון בית-המשפט (תגובה מתאריך 30.3.03) תורגמה לי לשפה הערבית.

3. ישנו פער, בלשון המעטה, בין האמור בתגובה לבין המציאות אותה אנו חיים יום-יום בכלא. בפועל לא חל כמעט שינוי בשטח מאז התצהיר שנתתי לתמיכה בבקשה.

4. בעניין העיתונאים: בתגובה מציינים רשימה של עיתונאים שאנחנו זכאים לקבל: "ידיעות אחרונות", "מעריב", "הארץ", "אלקודס", "כל אל ערב", "פנורמה", "סינרמה", "Jerusalem Post". עוד כתוב (בסעיף 8) שכבר בעבר, לאחר מתן פסק-הדין, העבירו לנו "אלקודס", "Jerusalem Post" ו"אלמנאר".

לא דובים ולא יער. בנוגע ל"אלקודס" כבר ציינתי בתצהיר קודם שלי מהו האופן בו אנחנו מקבלים (ולעתים קרובות לא מקבלים) את העיתון הזה. בעניין זה לא השתנה דבר. באשר ל"ידיעות אחרונות" – אכן, סוף-סוף קיבלנו גיליונות של "ידיעות אחרונות". קיבלנו "ידיעות אחרונות" פעמיים בשבוע שעבר, אולי שלוש פעמים. אבל אין זה נכון שאנו מקבלים את העיתון מדי יום והחל מ-1.4.2003. קיבלנו גיליונות של "ידיעות אחרונות" בכמות של גיליון לכל 80 כלואים, ולא כפי שצוין בתגובה. אבל לפחות קיבלנו את העיתון ביום שיצא – לא כמו "אלקודס".

"Jerusalem Post"? "אלמנאר"? שאר העיתונאים שהוזכרו! את אלו מעולם לא קיבלנו כאן.

5. לגבי הספרים: בניגוד לאמור בסעיף 10 לתגובה, טרם הושלמה "הבדיקה הביטחונית" של הספרים. כשמונה מאות ספרים טרם הועברו לידינו וממתינים במחסנים. שאר הספרים – אנחנו ממיינים אותם כדי לחלק למכלאות – אך ההנהלה מקציבה לנו לכך זמנים קצובים וקצרים ולכן זה מתעכב.

נכון שרצינו ספריה מרכזית, אבל לאור התנגדות ההנהלה ויתרנו על העניין כרגע. אנחנו עדיין סבורים שמוטב היה להקים ספריה מרכזית (כמו שהיה בעבר, למשל, בכלא רמאללה). הדבר יאפשר רישום מסודר של הספרים, שמירה על שלמותם, החזקתם במצב תקין – וחלוקתם למתחמים ולכלואים באמצעות כלוא שיהיה אחראי לכל הנושא.

צריך לזכור שבמתחמים אין שום אמצעים לשמור על הספרים ולהגן עליהם. אין מקום, אין ארונות – שום דבר. מזה חודשים אנחנו במו"מ עם ההנהלה שיאפשרו לנו להתקין בכל מתחם איזו סככה קטנה או משהו מעין זה להסתפר שם. מסרבים לנו. ועכשיו תיווצר בעיה דומה עם הספרים. איפה ניח אותם? מתחת למזרונים? כבר כעת הם נפגעו במחסנים מהרטיבות ומעכברים.

6. ציינתי שיש עוד כשמונה מאות ספרים במחסנים. לאלו נוספו לאחרונה שלושים ספרים שהעביר הצלב-האדום. מדובר בספרים ללימוד אנגלית ועברית ומילונים ערביים-עבריים למתחילים. הם לא הועברו לנו.

7. גם ביקשנו מעורכת-דין בשם פאטמה נתשה להכניס לנו ספרים ללימוד עברית בשם "אלף מלים". מדובר בסדרה שיש בה ארבע רמות, ועשו בכספנו צילומי זירוקס מהספר באופן שיהיו חמישים עותקים מכל רמה. סירבו לאפשר לה להכניס את זה.

8. בעניין ספרי הפיסיקה והכימיה שלא מאפשרים לנו להכניס: אני רוצה לציין שמדובר בספרים תמימים שהם חלק מתוכנית הלימודים הרגילה בתיכון.

9. ודבר אחרון בעניין הספרים: ביקשנו שיאפשרו לכלואים שלומדים לבחינות הבגרות לקבל את ספרי ההכנה לבחינות, שמשרד החינוך הפלסטיני מספק חינם. בקשה זו טרם נענתה והזמן אוזל.

10. בעניין המשחקים כתוב בתגובה שהצרכים העכשוויים בנושא ייבתנו, ותיבחן האפשרות להכניס משחקים על-ידי צה"ל. ובכן, גם בעניין זה לא חל שינוי מאז התצהיר הקודם שנתתי למעט אחד: הצלב-האדום (הוא ולא צה"ל) העביר מעט משחקי לוח: שח-מט, שש-בש ודומינו: עשרה מכל סוג (כלומר אחד לכל מתחם שיש בו מספר אוהלים). גם משחקים אלו טרם חולקו, שכן כבר כשבוע הם ב"בדיקה בטחונית".

11. ולבסוף: העבירו לנו את שארית הטלוויזיות שרכשנו, כך שכעת יש טלוויזיה בכל אוהל. וזאת לאחר תקופה ארוכה שישבו במחסנים ולאחר מו"מ קשה. כפי שצינתי בתצהיר בביקורכם הקודם – את הטלוויזיות והאנטנה קנינו על חשבוננו.

12. זה שמי, זו חתימתי, ותוכן תצהירי שתורגם לי לערבית ע"י עו"ד לינה אבו-מוך, אמת.

(-)

המצהיר

הנני מאשרת בזה כי ביום 13.4.2003 הופיע בפני עורכת הדין לינה אבו-מוך זועבי, במחנה עופר מר ז ח, המוכר לי באופן אישי, ואחרי שהזהרתיו כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתו הנ"ל וחתם עליה.

ל. אבו-מוך זועבי, עו"ד